

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 230

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΔΕΠΤΑ ΛΟ

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 0
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, ἔπου τέως γιν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουλίου 1883.

Νομίζομεν ὅτι δυνάμεθα πλέον ἀφρόδως νὰ ψάλλωμεν τὸ de profundis διὰ τὸ πέμπτον κόμμα· δύναται ὁ κ. Τρικούπης νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑπουργῶν καὶ πρωθυπουργῶν, ἀλλ' ἡ μονοκρατορία του, ἦν τόσοσ ὠρέχθη, ἀπετελέσθη πλήρης καὶ τελεία, τὸ δὲ κόμμα αὐτοῦ θέλει φέρει, ὀριστικῶς μεταμορφώμενον εἰς καθαρὸν προσωπικόν, ξηρότατον τὸ ὄνομά του μόνον.

Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συμβῆ ἄλλως εἰς τὸ κόμμα αὐτό. Γεννηθὲν ἐξ ὀλοκλήρου πολιτικῆς γενεᾶς ραχιτικῆς κακοσχίμου, ἐξημβλυμένης ἐκ παντοειδῶν αἰτίων, ἔφερον ἐν αὐτῷ ἐκείθεν τὰ σπέρματα ἀναποφεύκτου πνευματικῆς καὶ σωματικῆς δυσκρασίας, ἧτις ἐμελλε μίαν ἡμέραν νὰ κυρῆ ἀρχίσῃ αὐτοῦ. Ἡ ἔμφυτος αὕτη παθολογικὴ κατάστασις, ἐνόσφ εὐρίσκατο ἀκόμη εἰς τὸ πρῶτον στάδιον τῆς νεότητός του, ὑπεκρύπτετο καὶ τὸ ἄφινε νὰ παρέχῃ ὄψιν ὕγιους καὶ ροδαλοῦ παιδίου—καταστάντος τὸ enfant gaté τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας· ἀλλ' ἐφ' ὅσον προέβαινεν εἰς ἡλικίαν, ἡ κληρονομικὴ προδιάθεσις, περὶ ἧς ὁμιλεῖ ἡ ὕγιεινῆ, ἐξεδηλοῦτο ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἤρχισε νὰ ἐξογκοῦται· ἀλλ' ἦτο εὐκολόν καὶ εἰς ἐμπειρικὸν ἀκόμη νὰ διακρίνῃ ὅτι τοῦτο προήρχετο ἐκ πληθώρας τῶν ἐν αὐτῇ ὕδατων μορίων· τὸ σῶμά του ἤρχισε νὰ παχύνεται ὑπερμέτρως· ἀλλὰ δὲν ἦτο ἡ νευρώδης εὐρωστία ἀνδρὸς φυσιολογικῶς συμπετηγμένου, ἦτο κενὴ ὑπερτροφία πρῶτον καὶ πλημμυλοῦς ἀναπτύξεως μετὰ διαδιώσεως ἐν ἀκνησιᾷ καὶ νοσηρᾷ ἀτμοσφαιρᾷ. Κατὰ μικρὸν δὲ καὶ ξένα στοιχεῖα ὑπεισίρχοντό εἰς αὐτό—οὐχὶ δὲ βεβαίως τὰ ὑγιέστερα—καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτάχυσιν τῆς ἀποσυνθέσεώς του, ἧς τὰ σπουδαιότερα συμπτώματα π. ὁ πολλοῦ ἀναφανέντα ἐξέσπασαν προχθές.

Ἦδη δὲ τὸ μὲν περιλάλητον πέμπτον κόμμα ἀνίκει εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὸ νεκροσκόπιον τῶν πολιτικῶν ζυγολόγων μέ-

νει δὲ ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τὸ κόμμα του, ὡς ἐξ ἀρχῆς τὸ ἦν· νίει αὐτός, καὶ τὸ ὑπουργεῖόν του, χωρὶν, ταλαντεύμενον, ὑποκλίνον καὶ ἔτοιμον νὰ καταρρεύσῃ εἰς πᾶσαν ἀνέμου ριπὴν, ἀλλὰ διατηρούμενον ἐτι διὰ θαύματος ἰσορροπίας, ὥστε νὰ δύναται τις νὰ παρωδήσῃ περὶ τοῦ νεκροσκόπου αὐτοῦ τὸν στίχον τοῦ Παπαρρηγοπούλου ὅτι:

Ζῆ δυσπούργητον ζῶν καὶ ἐμπλεον βασιλῶν
Καὶ θνήσκει πρὶν ὁ βίος του ἀκόμη τελευτήσῃ.

IGNOTUS

ANEMOMΑΖΩΜΑΤΑ

Τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπης καθ' ἕλιν αὐτοῦ τὴν ζωὴν ὑπῆρχε τὸ αἶνεμα τῆς Σφιγγός. Ἄλλοτε τετράπουν, ἄλλοτε δίπουν καὶ ἄλλοτε τρίπουν τὴν τελευταίαν ταύτην φάσιν ἀπέκτησε κατὰ τὰ γήρατά του. Καὶ ἔμεινε ὁ ἀγέρωχος νεκρὸς τοῦ Καραλή Δερδὸν μετὰ δύο σάπιας βακτηρίας— μετὰ τὸν Δερδάρδον καὶ μετὰ τὸν Κοντῆσταυλον.

* *

Ἐφυγαν τέλος πάντων ὁ Ράλλης καὶ ὁ Ρούφος.
Καὶ τώρα ὅτε λείπουσιν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τὰ δύο Ρ' ἐξ ἀνάγκης αὐτὸ θὰ μείνῃ τραυλόν.

* *

Καὶ ἰδοὺ ἐξηγγεῖται καὶ ἡ προγενεστέρη ἀποχώρησις τοῦ ἱστορικοῦ Μίχου.
Ὁ πιατὸς θυρωρὸς τοῦ Τρικουπικῆ Παράδεισου ἦτο ἡ